639

R 639
389

Rękopis Moniuszki

„Paria" opera

fragmenty part. fort. do śpiewu

Karty 51.

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCYA
IMIENIA
St. MONIUSZKI

3/VI 1906 r.

Lubomirski

R 639

20

Z dara dóry ś.p. Moniuszki 1/II 96 r.
sprzedawał i ułożył A. Münchheimer

Towarzystwo Muzyczne
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Karty 51

Scena trzecia: Cór i Rafkef.

Moderato

Rafkef.

przybyć ta jakaś istota ? przybyć ta jakaś istota przybyć

ta jakaś istota podróż-ny w nim u-bogiego zdrajca ubiór i pokora,

Neala

spytany cy-by chciał jak mnie — ny, cymie- nił wiel-kie imię I-da-mo-ra. I cóż?

Rafkef

Na inne ra-py- ta-nia dzi-wacz- na dawał dziwacz- ne dzi-, tak, że Tatiwo

Scena 4a Akt 2ie

Scena trzecia: Cór i Rafkef.

Moderato

Rafkef.

przybyć ta jakiś istota ... przybyć ta jakiś ista

przybyć

ta jakiś istota pudrót-nyj w niń u-bogiego Izraela ubiór i pokora,

Neala

spytany cry-by chciał jak mur — ny, wymie-nił wiel-kie imię I-da-mo-ra. I cóż?

Rafkef

na inne ra-dy-ta-nia dzi-wan-ne dawał odpowiedzi, tak, że Tabuo

Scena 4a. Akt 2ie

o — ku w nim do - ie dri mak nie o - myl - ny, smak - go o - bli -

Nedir

ka - - - - nia. Wszyscy co wspar - cia lub opieki chcą duż większe niż wykle ma - ją

do nich pra - - - wo w na sze - go rozkaz ku dniu. Śpiący! śpiąc po

Rakef (Scena 4ta. Ciż sami. Dżares (z ubogo ubrany, podpiera się kijem)
niego. Natychmiast. (wprowadza Dżarcya)
un poco più lento.
Vcelli
pp. espressivo.
a. 2di
Fag.
C. bass.
(Dżares nie zważając na obecnych idzie naprzód sceny)
rallent.

cres - cen do - - - f.

Dżares.

Znam grób wspa -

Sp.

Metr: ♩=♩. l'istesso tempo

niały, największy on z miast, gmachy jak skały a strzechy z gwiazd.

Tam u - ko - chany jest pałac i mój, z kwiatów na ściany a w progu

zdój.

Co dnia

idzie

dziwi odmianą swych farb, w nim najtroskliwiej echo — wabień

Skarb, skarb to mój drogi, a piękny jak kwiat, dały ze bogi, o

debraś świat. Skarb to mój drogi a piękny jak świat. Dały

idzie

Moderato.

bo-gi o — de-braś świat. (spostrzega obecnych:) Kapłanki

8/53/7
11/18

swią — tyń i świętych gajów, boskich namiotów, śród pałacych

stref, nie znam na ziemi nic wspanych zwyczajów, wdzięk mi

Nicala Reut

spocząć pod cieniem tych drzew? Odpocznij! Tutaj, gdzie rzucisz o-

odpocznij

czyma dojrzysz przyjaciół gościnność znak. Ty siądź. Dżares siada.

a tempo

fp

Reut

Dżarek

pobożnego znaiwstobie pielgrzyma. We-

Neala

Dż:

Ne:

mnie? przybywasz z daleka? O tak! z bardzo, bardzo da-le-ka. I chcesz

Dż

Ne:

zwiedzić gro-by naszych świętych co tutaj wspoczywają? Nie. Dokądże

pp

fpp

Dż: a tempo ~~moderato~~ molto Lento

da— leka? Od do-by do do— by idę wciąż dal, wiem po co tak idę,

p

ale nie wiem gdzie, ale nie wiem

Reut Ne:

Dż:

gdzie. Któż jesteś? Ob-cy na tym wielkim świecie, niegodzien

(:z wybuchem:)

a tempo

(:powściąga się:)

Reut Ne:

Dż: (:z ironją:)

względów, bo świat ca-ły wasz. Nas uczyli— wy! To

All^a

dimin.

Ratof. ~~Ne.~~

Dż.

Raz

f

po- znać może- cie. I czego szukasz? Skarbu. I gdzież on

a tempo moderato

pp. dolce.

40

8

Dż: (:odpowiadając bezmyślnie:) ~~Rafał~~ ~~Rafał~~ Neala Dż

le- żący? To jeden tylko człowiek wie. Któż jest ten człowiek? Wódz waszych sy-

Ne: Dż:

ce- rzy. Ja mor. Ja — — mor! Ja — — mor.

cres - - - cen - - do. f

Dż tempo 1mo

wisz i on tak się zwija Z rozpaczy śmiałem co

mel: ♩=♩

Dż

to grobie ma kres skarbu strzekałem śród jęków, łez, aż gdzie skrz=

9

Dż ralent

niony o- bró- ci się wzrok, w dalekie strony po- wiod- łem krok. Lecz

ralent

6/20/2 20 22

Chór kramarek. B= najedniej linij

Chór pp

Ko- goż nie wzru- sza te łzy, te jęki!

Dżares. (:z najgłębszym uczuciem:)

Dż.

prożno, ach próżno tak cho- dzą w oczach mi się cmi, ból mię

Metr: ♩=♩ f

Neala

biedna ofia- ro

(:do Dżares:)

Chór.

mo- że tu le- ży blyśnią dla niego ofia- ro

Rafef.

Diares

drę- czy, nęka wro- dze, lud głuchy na me łzy. Ach

N. lo — su, ludzkich zdrad, współcrucie skarbem! wię—

Chor. lo-su, ludzkich zdrad! współcrucie skarbem, przyjm je rad! ~~Kaida go~~ współcrucie

R.

Dz. Zniknął skarb mój dro-gi! Nie doj-dę gdzie jego ślad. Marie

współcru-cie drogim skar— bem!

N. na-sze przyjmij rad wię~~c nasze przyjmij~~

Ch. ~~Dwieście tysięcy tu dla~~ nasze przyjmij rad. Tu dla cię lepsze bły-snął dni. O-fiaro

R.

Dz. da— ły go bogi od-de-brał świat, a od-de-brał świat. Ach.

N. na-sze przyjmij rad! współcru-cie drogim skar— bem! więc

Ch. lo-su, ludzkich zdrad! współcru-cie skarbem, przyjm je rad. ~~Kaida go~~ współcru-cie

R.

Dz. Zniknął skarb dro— gi nie doj-dę gdzie jego ślad! Marie

8.

N. na— sze przyj— mij nasze przyjmij rad.

Ch. ~~Dwieście tysięcy tu dla~~ cię ~~lepsze błysnął dni. O-fiaro~~ na— sze ach przyj— mij ~~lepsze błysnął dni. O-fiaro~~ rad, ach przyjmij rad. Tu dla cię

R. Tu dla cię

Dz. da— ły go bogi o-de-brał świat, a o-debrał świat.

V.I

6

12.

N. lepsze dni za — — — dni

Ch. (xx) le — — psze dni

błysną lepsze! dni, lepsze tu błysną dni

R. błysną lepsze, le — psze dni

D. Z ros — pany sza — — łem, co

V.1 (xx) lep-

16

N. pryjm rad!

(x) Ch

R. pryjm rad!

D. w gro — bie ma kres mego skarbu szu ka — — — — Tem.

tutta la forza

pryjm mojo.

(x) Sopr. ty wspomnisz nasze pryjmij Alt rad.

13.

Soprani Chor alti pp. tempo I^mo ma un poco più lento

Kogoż języki te nie wzruszą!

N. R. Straszne języki! Straszne łzy!

Dz. (=urywanym głosem=)

pp Napróżno chodzą już w ocach się

più B tempo I^mo ma un poco più lento.

clar. fag.

N. Ch. D. Dz. cimi bół drżący wrodze, lud głuchy na łzy. Zniknął skarb

7

Drogi, nie dójdę gdzie śląd,

a tempo

Ncala pm lento

Ach bied — ny sta - ree o - bły ka

Chór pp.

Ratef. pp. Bied — ny

ralent.

do Ch.

drogi nie dójdę gdzie ślad!... (: pada na Tawrze wysilony bolesciwy :)

ralent.

a tempo pm lento

Rait (do Diarea:)

Ocklón i bo że ici! zatrzymaj się tu

ny.

Ka

ny.

pp 4

(: Do chóru :) (: Do Diarea :)

Dolce.

(: od chóru z Ratofem i chórem :)

Stareene. My póy dny. I — da — nas przy — dzie tu.

molto

a tempo Allegro moderato.

ppp.

de — mi — ru — en — do

Dz: Recit

Kapłan

ra — len — tan — do

znów mówi ra — len o — barcach? jeśli to nie on... cóż po — wiem

attacca

Scena 4

II. Allegro impetuoso. Scena piąta. Dziarec — Idamor

(z krzykiem)

mu? (spostrzega wchodzącego Idamora) To on! Tak! to

f ff

Bz on! on sam! (biegnie do Idamora)

(z żywością)

Dz proszę — cram ci! proszę — cram ci! Idamor (mówi) Mój ojcze! Rzucając mu się do nóg

(z tłumionym gniewem) non poco più lento

Dz (z łagodnym wyrazem) Twe — cień — cier — pia — łem! o

ff

Dalszy ciąg w Scenie Attu 2 go

18

tempo primitivo.

Sz

i — lecz cier- pia — łem!! (: otarłszy łzy :)

dolente.

Sz

Bez wsparcia, bez o- pieki, samego mnie zosta- wił! Czyś ty serce

Sz

miał? Trzy la- la łez, tęsknoty... nie! Czy to były wieki co mi zbrzydziły

Sz

wi- dok naszych lasów, skał. Więc, gar- dząc śmier- cią, ru-

Sz

szy- łem, nie po- zna- ny, wśród nocy, od obcych wy- że-

Sz

brałem tę o dzież co mnie kryje i wrzałem u- pa- dając z boleści z nie-

Sz

mo- cy. A dziś nie ponoszę tych

Sz

cierpień, nie ponoszę tych cierpień gdy odzyskałem cię. Boże mój bo- le- ści

20

chwała wam!

ritenu:

Dż. chwała ta! Mój skab znaleźliśmy! w rodzinne spieszmy strony! o pójdź! wracajmy

=B

Dż. tam! w ro- dzin- ne spieszmy strony! wracaj — my tam.

(: wpatruje się w Damona :)

(: niespokojnie :)

Dż Miłoszu? ty drżysz! Czyż dla mnie rozpacz

Dż no- wa? czy kto in- ny, ~~kto in- ny~~ kto inny do ciebie prawo

w tem miej — sza

21

Damon

Dż. rosi ciż Cisza! u — spo — kój się mój

Jo. ojcze. Do — syć jednego

a = B pag: 18.

Tuląc tr: pp.

J. słowa by mnie jak i ciebie za- bi- li bez li- to- ści! ostrożnie z tajem-

Jo: ni- cą, lub bia- da naszym dniom! Ach oj- cze! wyprzódz wyłuchaj

Dż: Jak! u- chodzimy stąd co prędzej.

60

60

D. mnie: Gdym zerwał pęta tej grozy — ce ziemi, gdy wro — gi

Ts. pier — chły z jej u — ro — czych błoń, kwiatami z od — ta — rza Krysny zdję —

Ts. tę — mi mło — da kapłanka wieńcy — ta mą skroń.

A Ja pokochałem ją! Zyskałem jej ser — ce, duś mamy na

Dż. Fr.

Ts. wiek — ki po — tą — czyć się. Co słyszę! Zostań tu! za — taj kto syn twój i

Ts. tej, staro — ści twojej od — tąd bę — dzie — my podpórą, dostatku ci nie

80

Dż

Ts. znanym upły — ną nam dni. pozostać tu i żyć wśród ludzi

Dż co kałem wzgar — dy ciska — ję w nas, drzeć rychło

Dz

prawda ich zemstę o — bu dziś, by przychyl- nych zamienić w głaz! Nie!

Do.

Mój oj- ca

Dz

nie — gdy! by- rze — kłeś się mnie. (do siebie:) Mój skarb stracony

Andante

Do.

Dz.

(w obłąkaniu)

znów! Zniknął skarb drogi! nie dójdę gdzie stad Daty go

dimin

Dz

(chce odejść) Panno

bogi! o — de- brał świat śmier litość za — stała!

×9.

Dz

dolce

Dz

mój! mój! mój ko — ju! mój

ppp

Dz

wróć nam prze — pro — ro! Straci- łem dziś — cię, dro- gie me

Dz

dziś — cię! Twój rozstań mię! pro- waduj mię! pro — waduj stąd! z mych

(x)

Dz

rąk mi cię nie od- bio — rą! ach pro — waduj! prowadź

(x)

Mój oj — ce dro gi! (:z obłąkaniem:)

Tak nie — gdyś zwa — no i

(:n. s:)

Co on mówi?

przeklęn — stwo

ach!

gdzie ox! gdzie!

mi!!

Ręce — rza! daj resztkę chleba! i — dą bar — dzo da —

14

rąk mi cą nie od — bio — rą! — cą

le — — — — — ko stąd! z mych

tam gdzieśmy wkro — ili za koń — cayc na — sze

Mój oj — ce dro gi! (:znowu w obłąkaniu:)

(z do Diabeła:)

Co po- częć mam? Twój syn po-

le- ko.

Moderato assai.

p

torń - - - - ci

Wróć! o nieba! Wiże on żyje nie

Mów cienij lżej wol- na przede-mną a

będę sam!

Allegro

nie mow kto jesteś bo syn twój żyje - nie.

med-

wie ony. bądź pocho-

fp molto cres.

3/37/12

3/28/9

Gdzie pal- mo- we bogów świą- ty - nie tam przyjdzie

lo - ny!

fp.

damor po cie - bie w noc cie- mna. Tak!

cie- bie w noc cie Tak!

Tak!

341
17
358

przyjdzie! W rodzinne wrócin strony? i

fpp

15

30

To

Tak! tak!

Di

chaty naszej wjrzém próg Ach dowiódł paść do twoich nóg!

cres — cen — do

molto cres:

Di

pro — wadź mię pro — wadź na to — no mego

A — p

Dż

— ny — na! On mnie tak ko — cha, tak ko — cha, ja-te

Dż

dobrze wiem, Oj — cież swój żal i bo leści za — po —

31

Dż.

mi — na bo jego ros — pacz by — ta maryn

Dż.

tylko mem Niech pryci — mę go do to — na! on stęsk-

To.

Di.

nio — ny tak jak ja pojdźmy, pójdź — my za nim

col 8

31

To.

Dż.

sko — na z resztą kę — cia świątko dnia! pójdźmy!

16

Ts

Dr

Oh
~~Black~~ tak ko-cha mnie, tak ko-cha ja to wiem ~~przyjdzcy przyjdź~~
trzpan mo-

col 8va

pp

więc już os-

D.

tat — nia zabrzmia — ta go-dzi — na

D.

ja będę śnem!

przyjdźmy!

S.

c — chem ~~przewiera — Śmierć~~ ~~przez kogo — przez kogo — Śmierć~~ w sercu

A.

on mię ko — cha ja to wiem!

mém!

los przy-po — mi — na że

ach śpiesznym żalem Słońca

~~ach śpiesznym za nim~~
z resztą życia świata

sfp. sfp

ra-dość by — ta śnem że moja ra-dość by — ta

~~Dnia, nim Słońca z resztą~~
Słońca

świa — tło Dnia nim Słońca świa — tło

śnem- że mnie ja ra — dość śnem.

nim sło — ne światło koń — ca dnia.

Koniec Aktu 2

Ka - dzi - dzi Dym,

wzla - ta Ka - dzi - dzi Dyn

dzi dzi dyma

Chmurki się ge - stą - ce

2 razy

wo— nią z Kwiecistych splo-tow chmurek— ki się gonią i

=2

Ta- cza się z nim

Hark naszej stroi Swietne o- fiary

=2. Już ol- tarz gotow

fia— ry niech Dzwon Ko— ści— oła

mija ołtarz go— tow Ko— ści— oła

niech słynie dzwon i z wy— sa— Kit

ki nienn i gną a z kwiatów i gro-bów ky-

niech Dzwon kona— ry

menu świetna sza— ta a

a krani— ce świata

we— selem bronią a

X

Krani— ce świa— ta we— selem bronią, już i ołtarz gotów i Swietne ofiary niech

19

6

Niech dwa ko- na-ry ku ziemi grą niech

Niechaj dwa ko- na- ry ku ziemi grą a Krańce świata weselem
niech dwa konary ku ziemi

bramią grą a krańce świa-ta a krańce świata weselem brzmią

we se- lem brzmią.

Wojownicy zbliżają się do ołtarza
i swą broń [illegible] ze nim składają

Wojownicy

Blask zbroi

Wojownicy

Niech blask naszej zbroi

7

stoi- ce niech dwoi z górnych strof, ozdoba z grotów miśa dla bojow gdy ze nich

stoi ce dwoi z górnych strof,

(x)

A= a a

f

ołtarz go- ścio i o- fiary dwa ko-

tutti

wrogow walecznych kres.

tutti

X=

C D

nary ku ziemi grą z kwiatów, z grotów hymenu szata! Kraińce

20

8

Swia-ta we selem brzmią, ołtarz

A B C

D

2 Kwiatów, 2 potów hymenu sza-ta Krasica Swiata weselem

Kobiety z ludu zbliżają się do ołtarza i ubierają go w kwiaty.

brzmią.

Braminki

Braminki

Brzmieczące

Braminowie.

21

10

tutti

Jur ołtarz ślubny gotów, nare-

tutti

Jur

tutti

crony pragnie witać ją Jur ołtarz ślubny gotów, nare- crony pragnie

wi- tać ją. Ołtarz

Ołtarz

brunig.

11

Coda.

Jur

Jur ołtarz jest

2

2

2

Jur

gotów! go- tów! nare cro- ny, skłania- ny pragnie wi- dzieć ją, stęsknionym,

12.

prayme widzieć ją. Lud się zbiera, bohatera Swego

-ka Tego

-ka Tego

chuje powi-tai z nią z kwiatkiw gorzko hymenem sza ta krzanice świeta weselem

chuje powi-tai z nią z kwiatkiw gorzko hymenem sza ta krzanice świeta weselem

bromią. a krzi- ce świata krzai- ce świa- ce- se lem bromią

IV.

1.

go-wie mito- ści, bo-go- wie roś- ka- szy, u-

słysz- cie! błagal- ny, pro- kor- ny głos Niech

chmu- ry ich ty- cia ta chwi- lą ros- pro- szy, ze-

Scena 2ª Allegro finale

sły- cie prośbą zny, błos- gi im los! bo-

23

2.

go- wie mi- ło- ści, ba- go- wie rolko — szy u-

(do Damona:)

słysznè błagal — ny pokor — ny mój głos. Ne-

ła dzi jej ob cych — dlań wsparciem ty sam

a- la o pusz- czo- na sług- ty- ni schronie nie,

ła dzi jej ob cych dlań wspar- ciem ty sam! Niech

3.

mi- łość wra-jem- na, niech strzęścia promie- nie do

nie- ba, do nie- ba pro- wa- dzą was bramy. Niech miłość wza-

jemna, niech (x) was prowadzą do

nie ba bram, pro- wadzą was do nie

(x)

strzęścia promie- nie

24

4.

Ak

tempo primitivo. Dżaner (:za scenę:)

bram. Vl. I^mo Lecz próżno

Vrôbel

ppp. ri. ten

Dż

chwilę! już w oczach się ćmi, ból drętwy środek, tu głu- chy na

Dż

Try... znikną skarb drogi! nie dojdę gdzie skład! Da- ły go

Dż2

Damon (:n.s.)

bo- gi, o- de- brał świat. Co

5. 2 1 1 5

Jd.

Recit Akebar. (:spotrzegłszy pomięszanie Damona:)

sły- szę to mój I Damo! co znaczy drżenie

fp. f

a tempo Allegro.

Ak.

to? (:Dżaner wpada gwałtownie na scenę:)

molto cres:

Dż2

Dżaner

(:w silnem obłąkaniu:) Ok tu — taj! on

Dż2

tu — taj! moje drże — cię! mój to

6.

Chór

Szalony! wstrzymaj się! Dżares świadoma dzieła obłąkanym

Chór.

Dż.

sym.

ralent

ff

Dżares

Dż.

wzrokiem:) To ołtarz weselny! to orszak weselny! to stroje we-

ac - - ca - le - ran - do

Dż.

sel- ne! stroje świetnych farb! a tu na czo-le piekieł-stwa

agitato

pod

pod

(:nagląc:)

sp. lento.

enak... Krew oj-ca broczy go. (:opuszcza ręce z żalem:) Ach skarb to

(:ze spokojną boleścią:)

lento.

Presto

ff

7

Dż

dro- gi i tu je- go ślad, da- ty go bo- gi, o- debrał go

ralent

Chór

(:ze współczuciem:)

Od- dał się

Dż.

świat! Jakiż mu wid- ma przed wzrokiem błysły?

Ch

stare! rzuć miejsce to. (:spokojnie:) Dżares.

piu lento.

Gdzież skarb ten dro- gi? gdzie je- go

piu lento

Dż

ślad! Daty go bo- gi, o- de- brał

f

26

8

Chór

Dz

Je - śli stra ci - łeś to drogie dzieciąt jest - że ta

świat! Je

Ch:

o — no poniędzy na — mi? Dżares. (: gwałtownie :)

nie? Gdyście wy - dar - li to drogie

dzie — — cię i w mo - jej pier - si u - top — cie

non troppo lento.

dolce

9

Chór

Dz

Ty zgdasz śmier — ci! Tych świę — tych

głos.

Ty za - dasz śmier — ci!

molto tranquillo.

Akobar.

Ak.

Tych świę — tych miejsc

Chor.

miejsc, nie - win - na krew ni -

tych świę — tych miejsc, nie — win — na

Ak:

krew, ach! krew nie - win - na ni — gdy nie

Chór.

— gdy, nigdy nie pla — mi, nigdy nie plami krew niewin - na

krew ni - gdy nie pla — mi, tych świętych

27

10.

Ak: pla — mi! o Nigdy krew, niewinna krew niewin- na tych

nigdy nie pla- mi. Tak! ni- gdy krew niewinna

Chór. miejsc nigdy nie plami, krew nie win- na tych

ped ped

Ak. świętych miejsc nie pla- mi. Col Coro. Wnijdź biedny Stwor- cze o- dejdź w poko—

Chór świę-tych miejsc nie pla — mi. pp o —

świętych miejsce nie pla — mi. o —

valent (: gwałtownie :)

Chór. ja! o — dejdź w poko — ja! Dżares (: z wrzaskiem :)

valent

ja! wnijdź biedny stwor- cze o — — — ja! Skamie- cie!

Dż. Jam zbrodniarz nad zbrodniarze! (jam jest tu- ja— cy tchnie- niem—

Dż. pław i wasze prawo każe za- bić mnie... ja je- stem

f

pa- ria!

Chór. On pa- ria! on pa — ria!

2 drugim basem.

Akebar Dżamor (: naglisc :)

U- dencie wstań. Ach dany żyw- cie stwor- cowi! niech go bogowie

28

12

Akebar (:zwraca się w Jamora, ponuro, na stronie:)

Jd. Stoją! lento — mo! jak strasznej prawdy przedemną nie — cał

Brak — — —

a tempo Allegro. (:do chóru:)

Jamor (:do chóru:)

Ak: cień! — U — den — cie! nieb ji — nie! rzuka — cie!

ja zabra — niam wam (:Długie miłczenie:)

Modento assai

Jd. (:zbliżając się do Zarevai:) Mój ój — ciec!

Diares (:zgrzyta:) Ryce — cie! nie znam

Chór. (:stłumionym głosem:) Niebo!

13.

(:nagle przerywając:)

Jamor Recit

Jd. cig. Nie wierzcie mu! on Wamsbrem tem mnie nieudzięcznego chce za-

Jd. tować! mnie chce o- calić życiem swem.

Tak

Chór. Akebar. Chór

Ak. Więc ty.... Więc ty.... więc ty....

Aria.

4/31/28

Jd. (x) decise

Ja jes- tem Pa- ry- a! Lecz gdy przewaina

A. Aria.

ad libit decise

(x) Ja jestem parya.

29

14

Si — ła miała was za garnąć pod najerdiera

wła — dzę gdy Indja swe kwieciste skronie pod [illegible] jarzmo

han — by po — chy — li — ta, Kto gardząc młodem

życiem z dala — kich stron nie wa — jąc co krwawa, kto przybiegł

15

wrócić to był

tu by o — swobodzić was? i kto? i kto? to Pa — ria!

Pa — — — — — — — ria! Kto od — parł

(i gniot:)

Krwawe że — la — zo wroga, od waszych matek, dzieci, od wa — szych

żon? Kto wasze wolne gro — dy od nie — cza i płomie — ni za

cres — — — — — — — cen — do

16

pierwsze dwa

Słonił słońca pierwsze? to Pa — ria! Pa — ria! ox

przy — był z dale — kich stron.

30

(: do Akebasa :)

tenore

ad libit.

Gdzieżeś był wtenczas dumny Bramie — nie?

Ob:

Fl. Picc.

Timp

Fag.

a tempo moderato

Ty w głębi swia — tyń, ty prze — pa —

17.

żo — ny, tak słumny w Sowie, nie do — łżny w czynie ginąć dá — leś lu —

Vivace.

do — wi gdy Pa — rja bro — nił go.

Vivace

ff

pp

f (spiccato:)

tempo 1mo

Gdy przemoc

tempo 1mo

p.

was zagarnąć miała pod swoją wła — dzę, gdy Judja

18

Swe kwieciste skronie pod jasmo hań — by pochy-

li — sa, Kto gardząc młodem życiem z dale — kich

stron Nie zna — jąc co twoga, kto przybieg tu by wa — sza

wolne wolna! za — słonił własną piersią! To Pa — ria! paria! on

60

19.

przybył z dale — kich stron!

I gdzieżeś był ołencras dumny bra — minie? ty niedołężny

w czynie

w czynie, da — Tej gi — nąć tu —

dałeś ginąć twe — mu tu — da — — — wi gdy

crescendo

ff

Pa — ria bro — nił go.

4/75/19

32

V

Finale.

1.

Sop.

Alt.

Miłosy — cie nie -

Mły — sty — cie bogów

(: Jilny grzmot :)

molto agitato

318

(: do tudu :)

tudzy — cni mil — osy — cie ? nie odejmi !

milosy — cie o wy niewdzięczni hańba wam.

gnicw !

Ktoś

Finale z Akt. III 82

I
I. — 2
II — 5
III — 8
VII — 17
VIII — 30

II
I — 40
II 41
V — 50

III
II — 6
aria 6

318.

33

2

Hań — ba

śmia - łość tę woy - sło — wi.

Brah - ma!

Niech je - go krew bluznier - cy.

3

Śty - sty — cie bo - gów skra - sery

krew zmyje z nas przekleństwo

gniew! Niech ~~śmierć~~ krew bluźniercy ~~krew~~ zmy - je z nas prze - kleń — stwo

Brah - ma!

Brah - ma!

bluźniercy krew

Brah - ma!

Brahma!

~~Bluźn~~ niech z mija

4

Diana (: który dotąd stał w odległości :) Damon (: konając :)

Mój sy-nu! Mój ojcze!

(: dobywa pugionał i (: przebija Damona :)

niech zmyje z nas przekleństwo twe! Stało się!

z nas przekleństwo twe! Stało się!

(x)

fff molto diminuendo pp ritenuto.

(x)

doppio movimento.

5

O biedne dzieci!

Bia — da ję! Stojcie poza-dane na lazło tutaj

Clar.

Fag.

35

Chór Kobiet.

po- tę- gnaj! po - tę - gnaj! po - tęgnaj świętego Jezusa, po-

alt.

Los da — je jej w za - mian za mi - łość

Rakef.

Rakef z kilkoma wojownikami wchodzi:

Chór żołnierzy

Kilku wojowników

Chór krzyżowców

kres! Los da — je ci w zamian za miłość ewig Ser

pp.

Coro 2 Chöre zu singen

witaj u - cich świat po- witaj u cich świat! po - tęgnaj! po-

(i odchodzi w głąb sceny na spotkanie Noali i reszty towarzyszy)

ewig Ser

damor! wielkie nie - bo! Leer on nas wiódł do

Leer

Leer

To Pa - ria!

to Paria!

Krzyżowcy

metalowe

9.

Tenore

Ssa — wy! ach bra — cia! spieszmy stos męczeńskom wzniecić! tak! spiesz —

Ssa — wy!

Ssa — wy!

To Pari — a!

wo — go życia kwiat przedwiecznemu ci od — da — je

col Tenore

my Gdy

stos mu wzniecić. Gdy Pa — ryż tu do — sięgnął cios krwawy tam

On ssa — ria! on sprawca bo — le — ści i naszych dzień!

(x) Paryż tu do — sięgnął cios krwawy tam duch je — go dotrze — na cześć! Gwy —

(xx)

(xx)

drew

met.

tutti

72

10. (: wyjmuje z Rakefem uniesz ciało Damora. Spotyka ich Orszak ślubny który prowadzą Nealę wnijdzie i w tej chwili już prawie na przodu sceny. :)

(x)

bra- cia

bracia! śpieszmy bracia śpieszmy! śpieszmy stos

nie — bądź karni — wy wiarstował nam ostat- ni je- go.

(x) wiecny ci od- da — je no- wego życia klucz (: sportuje gdzie ciało Damora :)

11.

we- go ży- cia

Ra: my!

Stos mu wznieść gdy Ra- zie tutaj dosięgnąć cios krwawy ten duch odbierze

On

5/39/57
35

(spada rendlona:)

Neala

ach

Nie -

Chór dziewcząt

wrócić.

wrócić.

wrócić.

Dzień.

ralent.

a tempo più lento.

Chór dziewcząt

Jak po - jąć taką stratę, zmian się? wkrąd

Chór

Dziecię u - ko - chane! tu twej rodzicielki kres! los daje ci w za-

Chór dziewcząt

Jej ręce po - żegnane? mała — zło kres. Los daje jej w za-

idzie

Nagle

zą - cia jego nagły kres? czyż biedne zagnie - wa - ne pragnę — los

mianę za mi - łość cza - rę ter. los da - je

mianę za jej mi - łość czarę ter znalazło ręce - cia

ona -

39

14

(i Neala wraca zwolna do przytomności:)

a tempo più lento

Kruś, pragnę to ter? czy nie bo zagnia wa ne jmą

Kruś

jej w za miany za mi łość cza ng ter w ramiang dań za

dań jej w ramia ng dań za

tu taj swój kres los jej dań czang ter

di mi mu er d

Neal

nę to kruś i ter!

To nie byś

dań jej cza ng mi łość czang

mi łość cza ng ter

rallentando. a tempo più lento.

(i zbliża się do Diarevsa i bierze go za rękę:)

Ne sen!

Wszystko wy darli nam na

15.

ter, w ramia ng dań jej czang

pragnę to kruś pragnę to

ter.

ter dań jej za mi łość czang

40

41

14

a tempo

(: Veala wsza rusbra do przytomnośc :)

anwore più lento

Krwi — to pragnę — to Ter? cry nie — bo zagnia — wa — ne jmg —

Krwi —

pp.

Viktor

(: zbliża się do Diaresa i bierze go za rękę :)

15.

Ne

sen!

Wsyptao wy — darli nam na

Co czynisz!

Akebar

Chór

Co czynisz!

lento

fpp

fp.

Ne:

Swiecie

Za nim ży — cie nad od —

Ne:

bierą...

ad libit

Pojdź! jestem jed — no

16.

Cavatina.

Neala

Andante

(:w Kłapce akompaniament:)
jako Nr 11.

Ne- dzieuś! ja odtąd bez Cię Życie nam od-bio-ty ja odtąd
przyjdź! za nim bied- ne

Ak: O han-bo!

Chor. O hańbo!

O hańbo

akompaniament

Ne- bez Cię two-ją przedpo-rą jam twe je-dy- ne pozostała

Ak: Nealo! Co czynisz!

Ne- dziecię, co w głębi la- sów twoe przedziała bez co w głębi

Ak. Co szy- szą!!

12

(:pauza cantilena:)

Neala. Ach!

Chór dziewcz. Nie — ba! Nie — ba!

Chór żołnierzy. zmiecie.

Chór braci

piu lento.

Chór dziewcz. Jak po-jęć strzegą mia-

Neala

Chór braci Jej uciekła po- za do-

Jej

So Nr 16. Finale Akte 3tes

42

più lento.

Chór

Jaa po — ji ta-ką straszną zmianę!

Dzie-

Andros.

Dzie — ci u — ko — chane! tu twej ra-dości Kres! los

più lento.

Chór

bram

Jej swięzłeś po — rą-dawał tu znala — zła Kres. Los dajż-

più lento

ryc wigrałeś

Skąd — to zgoła ja — go

Skąd — ci a ja-go nazwie

Skąd

Skąd to ży — cia jego nagły kres. czyż niebo zagniewa-ne prag — to

Skąd —

daje ci w za-mianę za. mi — łość cza — sę też. Los da — je

jej w za-mianę za jej mi — łość czarę też. znalazło ~~trzy~~ dzie — go

jej

Di — mi nu — en — do.

krwi pragnę — to też? czy nie — bo zagnie — wa — ne prag-

Di — mi — nu — en — do.

krwi

jej w zamia — nę cza — sę też, w zamia — nę dał za-

Di — mi — nu — en — do.

Swięzłeś tu kres, bo jej dał czarę też dał jej w zamia — nę dał za

Di

bo jej dał w zamia — nę dał za

pp

ng — to Kwi i ter prag- ng — to kwi, prag ng — to

pp

ng

mi — łosi cza — ng ter.

mi — łosi cza — ng ter za mi — łosi daś jej cza — ng

pp

mi —

(x)

(x)

do

ter, okrutny los dał jej w ramiona za jej miłość czas ter.

ralent

ralent.

lento p. (otwarcia wolna do przytomności)

Neal

To nie być sen. (zbliża się do Diarcie i bierze go za rękę:)

Co czynisz?

Chór

sfp

più lento.

Nędzi biedny

più lento

Starcze za nim żyć nam odbro — ng

Cavatina

N. 340.

44.

Ne. — la — sow twe podniełi Try! pijsz drogi oj — cze! pijsz! jesure

Ak.

Ch: O kań — bo!

Ne — jedna rosta — to ci drzè — cig, co w głębi głuchych lasois twe po-

Ak. — ~~daikich~~

Ne — drzè — li Try. Jam odtąd twoj jedy — ny prodpo ro ja w głębi

Ak. — 20.

Ne — la — sow twe podniełi Try podijsz za mną w dal od ludz — kich

Ne — praw tygry — sy tam mniej tatkną krwi, tam srogowi

Ak. — przeklon — stwo!

Chor — przeklenist wo!

Ne

prawu ludzkich nie do- go — ni tam bóg cię sam o-

Ak:

przeklei- stwo!

Ch.

30

Ne

bro- ni a si— tę da mnie biednej a— bym zwró-

Au

Ch.

ralent:

ci- ta coś stracił przez — mnie.

Ach jesmne jedno no- sta— to ci drie— cię

choć wszystko dro-gie stra- ci— łeś na

45

ralent:

wsie— cie ach jenone jedno nasta-to ci drie-cię co wspomnia— li

Ne

1/48/12 następuje Lakończenie

46

Zakończenie.

Agitato ma non troppo presto.

Neda.
Diarei.
Arcebar.

Chór.
Braminowie

Arcebar z basami chora.

Agitato, ma non troppo presto.

Vni e Cl.

Timp. e Tam.

Arpeggiando

Chór

Arcebar z basami Chóru.

Wkrótce go wstrzymaj za progiem. Da-

re —— muje

Divisi

8ki

Ark. 9 9 19. 10 10. 4 12 83 12 16 83 99

348

4/36/90. 47

Diavel. più lento. (: zdala okazuje się płomień — to stos na którym goreją zwłoki Tamary :)

mnie. O do— bro dusze, czyż zdołasz wieczność ze po-

più lento.

(x)

(x)

Neala. ancora più lento.

mroku? I tam bo- gowie są, i tam bogowie.
Ach patrz! już ogień chło- nie me— go szczęścia—

ancora più lento

p Dolce. ped. ped. ped.

arpa

N. accelerando. tempo I^mo

Sam czyż mogąż tu
zwło- ki! Mo— gą?

żyć z niemi? Ojcze! opieramy stąd! (: Akebar nicmieje z oburzenia :)

Chór Braminów

ber Akebara

Do Końca.

Sły- szysz ten

tempo I^mo

acceleran do.

grom nad twą gło— wą! Wkrótce go wstrzymać za- pragnięty go

cres cen do

Diavel

wstrzymać da— ne — — — mnie! Ten

F F

più lento.

Di

grom wróżbą mnie do- li! bo zgnębi młodość twą!

Neala

più lento.

p

41

48

Ne

ancora più lento

tam bogowie są! i tam bogowie są! Czyż mogę tu

ac ce-

ancora più lento.

ac - ce -

ler ran - do. molto agitato.

Ne- żyć z nimi? ojcze! śpieszmy stąd! (i Dżares przytula do serca Neale)

Ne

Chór braci i kobiet ludu

Ne-

Chór braci

Cór - ko wyrodna! na

A molto agitato

le - ran - do

i wspierając się na jej ramieniu odchodzi z niż wolna. Do wyjścia

a - lo! na wieczne wy - gna - nie twa

a - lo! na wieczne wy - gna - nie twa

wieczne wy - gnanie głos bo głos i ludzi

2 ½ ch

zasłony widać oddalających przez wzgórza w głębi sceny, oświeconej

mi - łości od brata: Nie do - znam spo - czynku, nie

mi - Nie doznam spo - czynku nie

miejsc cię od - ra - dza ja - sną, spragnio - na, tak -

Nc

Chór
brami
i kob
lud

Chór
brami

blaskiem płomieni stosu, w którym gorzeją zwłoki Adamora. Na przodzie 99 7

pięcia nie dorosz spo- czynku, nie dornay li-

na- co nie dorosz spo- czyn- ku, nie dornaj li- nie dornaj

czynku, li- li

60

po dwóch stronach,

Sceny Chór i Akebar zniemiały na Tancu, który przed chwilą Diare porwał.

tości nie do- rnasz schron. pamięci Chwil błogich w tym piersi

w pierś ro-

bójci nie do- rnaj schron. spokoju mgnienni tuc życia

più mosso

69

50

8

az bo lesić, rozpacz przy-

ai - bo.

sta - nie - śmierć kleń

Słuchaj niechaj Słuchaj niechaj

1mo 2do

spie - szy twój zgon. Zgon, ai bolesć rozpacz przyspieszy

cerpi twój zgon. Pastwą Zgon, prze - kleństwo straszliwym uczyni twój

77

9

zgon! —

zgon! —

80

Koniec 26. 64.

61/90/15.

30

St 14 pu 6.

51

639